

[Nikoline Winther.]

Hovedsagen er, at der bliver vedtaget en Lov om at yde denne Hædersgave. Spørgsmaalet blev taget op paa Venstres Initiativ, og de forskellige Ændringer, der er indført i det andet høje Ting, mener jeg har forbedret Lovforslaget. Vi kan derfor fuldt ud tiltræde det.

Selve Lovforslaget er gennemgaaet af den højtærede Handelsminister og af Ordføreren for Socialdemokratiet. Jeg skal derfor ikke spille Tiden og trætte Tilhørerne med at gennemgaa det, jeg skal blot tillade mig at gøre nogle ganske enkelte Bemærkninger.

I § 2 tales der om „særlige Tilfælde“. Jeg vil gerne henlede Opmærksomheden paa, at der i mange Passagerskibe er kvindelig Betjening, de saakaldte Kahytsjomfruer, med et gammelt dansk Ord. Disse Kahytsjomfruer kan godt have en gammel Mor eller Far, som de hjælper. Endvidere kan disse Kahytsjomfruer være Enker eller fraskilte, det er ikke ualmindeligt, at det er Enker efter Søfolk, som faar disse Stillinger; de kan altsaa være direkte Forsørgere af Børn. Jeg vil henstille til den højtærede Handelsminister og i det hele taget til dem, der skal administrere Loven, at ogsaa Kahytsjomfruer faar Del i Hædersgaven. Jeg tror, at dette Forhold maa kunne falde ind under de „særlige Tilfælde“.

Foruden den Hæder, der vises Søfolkene, medfører Ordningen ogsaa en vis Tryghed for deres efterladte. Vi hørte nu, at de er sikret godt, idet de faar indtil 20 000 Kr. — jeg formoder, det er en Gang for alle. Vi ved imidlertid, hvordan det kan gaa med Penge, der bliver udbetalt en Gang for alle, de bliver muligvis brugt, men Hædersgaven bliver udbetalt aarlig, og derfor vil der altid være lidt at falde tilbage paa.

Med disse faa Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Halfdan Hendriksen: Om det Lovforslag, her er til Behandling, gælder det, at en enig Rigsdag med Forstaaelse og Sympati ser det ophøjet til Lov. Jeg finder det naturligt at takke Forslagsstillerne, for selv om Tanken om, at Staten under en eller anden Form burde hædre de danske Sø-

mænd og Fiskere, der sætter Livet i Vove for Landets Skyld, laa i Luften, om jeg saa maa sige, gør dette ikke Initiativet til Forslagets Fremsættelse ringere. Jeg kan tiltræde Lovforslaget, men ønsker dog at fremsætte nogle Bemærkninger vedrørende Enkeltheder.

Det vilde have forekommet mig mere naturligt, at den i § 2 nævnte Forhandling, der i paakommende Tilfælde skal finde Sted med den højtærede Minister vedrørende det Fartsomraade, for hvilket Bestemmelserne i § 1 finder Anvendelse, fandt Sted, ikke, som der staaer i Lovforslaget, med Folketingets Finansudvalg, men med begge Tingenes Finansudvalg. Dette er dog en Petitesse, som jeg ikke skal gøre videre Ophævelse over.

Af ganske anden Betydning er sidste Stykke i § 1, i hvilket det slaas fast, at Hædersgaven bortfalder, for saa vidt den tilskadekomne Sømands eller Fiskers Invaliditet formindskes saa meget, at hans Erhvervsevne ikke længere er forringet med Halvdelen, og samtidig slaas det fast, at Enkerne efter saadanne Sømænd ogsaa mister Retten til Hædersgave. Jeg synes, at denne Bestemmelse i Virkeligheden forfusker selve Hædersgaveprincippet, der under alle Omstændigheder lider under denne Bestemmelse. Hvis en Sømænd eller Fisker har gjort sig fortjent til Hædersgave ved i Landets Tjeneste at sætte Førligheden til i en saadan Udstrækning, at hans Erhvervsevne forringes med Halvdelen eller derover, er det lidt smaatskaaret og, som jeg før sagde, i Strid med Hædersgaveprincippet at fratage ham Hædersgaven, fordi han engang i Fremtiden genvinder noget af den mistede Førlighed. Det forekommer mig ubilligt at straffe en Mand, der maaske gennem en længere Periode har gennemgaaet haarde Prøvelser, store Lidelser og Afsavn, og senere genvinder noget af den Førlighed, han i sin Tid mistede, ved at fratage ham den Hædersgave, som han gennem sin Tjeneste, sin Gerning i det hele, har gjort sig fortjent til. Mine Udtalelser maa ikke forstaaes saaledes, at jeg paa nogen Maade vil lægge Hindringer i Vejen for Lovforslagets endelige Vedtagelse, men hvis den højtærede Handelsminister mellem første og anden Behandling kan modtage et Ændringsforslag, gaaende ud paa, at sidste